

Őszi fenyőmagvetés

GRÁCZOL IMRE csemetekertkezelő, leési csemetekert

Az őszi magvetéshez ugyanolyan mélysántást kell végeznünk, mint amilyent a tavaszi vetésekhez szoktunk. A szántást legalább október első felében kell elvégeznünk, hogy a talajnak elegendő ideje legyen a leülledéshez mire eljön a vetés ideje. Ajánlatos a szántás előtt Agritox porozást alkalmazni, hogy mentesítsük a fenyőcsemetéket a tavasz folyamán alulról felhatoló cserebogár pajorok rágása ellen. A mélysántás legalább 30 cm legyen, hogy kihasználjuk a csemetéknek igyekezetét, hogy gyökerükkel minél előbb elérjék a meg nem bolygatott és így nedvesebb talajréteget, aminek az lesz a következménye, hogy hosszú, 25—35 cm gyökérzetű csemetéket kapunk. A vetés előtti talajelőkészítést november második felében kell elvégezni, ekkor megfogasoljuk, simítózuk, majd hengereljük a talajt, hogy a vetőágy aprószemcséjű legyen. A felső talajréteg elaprózását legeredményesebben a hengerelessel érhetjük el, azért azt mindaddig ismételnünk kell, míg el nem érjük a kellő minőséget. Ennek elvégzésével vetőbarázdá-nyomó hengerrel elkészítjük a vetőbarázdákat. Az így elkészített vetőágyat csak akkor vetjük be, — amikor beáll a hideg időjárás, azaz az állandó jellegű 0° körüli hőmérséklet. Ha korábban vetünk, tehát úgy, hogy a meleg őszi napokon még kikel a fenyőmag, akkor kárbevész a vetésünk, mivel a tél folyamán feltétlenül elfagy, de azért is, mert a károsítók (madarak, egerék) elhordják. Még a fagyos idők elején is számolhatunk ilyen károsításokkal, ezért kedvező hatása van, ha a fenyőmagot kevés Agritoxsal keverjük, mert az meggátolja az ilyen károsításokat. A tartamos fagy vagy a hótakaró már védelmet nyújt a károsítók ellen.

Az őszi vetésű erdeifenyőmagot idegen földdel kell takarni, mert a saját földdel végzett takarás a tél folyamán nagyon összetömődik s így igen egyenetlen lesz a tavaszi kelés. A takarás vastagsága legalább 2 cm legyen, mert számolni kell azzal, hogy a tél folyamán a szelek a takarót meg fogják vékonyítani.

Ősszel 1 fm. vetőbarázdára 5 cm szélesség mellett legalább 300 szem magot kell számítani. Több éves tapasztalatom azt mutatja, hogy az ilyen vetésből kapjuk a legsebbebb, legfejlettebb csemetét. Ezek gyökérhosszúsága átlagban 25 cm, gyökő vastagsága pedig 2,5 mm szokott lenni. Feketefenyőből 1 fm, 5 cm széles vetőbarázdába 280 szemet vessünk. A takaró vastagsága ugyanolyan, mint az erdeifenyőnél, de a takarás előtt a beszórt fenyőmagot a barázdanyomó hengerrel nyomassuk be a talajba.

A tavaszi melegebb időjárás beköszöntésével figyelemmel kell kísérni a csírázást és a kelést. Ha a takaró föld megkeményedett, tüskés hengerrel meg kell lazítani, hogy a kikélest könnyebbé tegyük. Ha ezt elmulasztjuk könnyen előfordulhat, hogy nem kel ki a mag. A tüskés hengerrel történő talajjavítást a kelés után is folytatni kell, hogy minél jobban meggátoljuk a kiszáradást. Ezt a műveletet csillagos porhanyítóval is végezhetjük. Általában az őszi vetések kelése sohasem olyan egyenetlen, mint a tavasziaké. Tapasztalatom szerint ez onnan van, hogy a talaj felmelegedése nem egyenetlen s azért helyenként előbb, másutt később indul meg a kelés. Ezért nem szabad a gyomlálást túlságosan korán megkezdeni, nehogy ártsunk vele a még kelésben levő csemetéknek. A további ápolási munkák ugyanolyanok, mint a tavaszi vetéseknél.

Az ősszel és a nagyon korán tavasszal elvetett fenyőmag kelése közt számottevő különbség nincsen. A koratavaszi vetésnek csupán az az akadálya, hogy legtöbbször a talaj nedves állapota következtében nem tudunk rámenni a csemetekertre. Ezért, hogy a korai kelést biztosítsuk, lehetőleg ősszel vessük a fenyőmagot, kivéve, ha túlsok egér nem veszélyezteti a tél folyamán az őszi vetéseket. Ebben az esetben is készítsük el a vetőágyat és a vetőbarázdákat ősszel, úgy hogy márciusra csak a vetőmag beszórása és a takarás maradjon, ez az ágyasok közti gyomláló ösvényekről is elvégezhető. Az ilyen őszi előkészítésnél a takaróföldet is elő kell készíteni az ágyasok mellé. Mindenképpen arra kell törekedni, hogy fenyővetéseink minél korábban kikeljenek. A legutóbbi néhány év tapasztalata azt mutatta, hogy márciusban még nem lehet a nedvesség miatt a csemetekertekben dolgozni. Az őszi, vagy az ősszel előkészített koratavaszi vetés előnyét egész nyáron látni lehet, mivel az így kelt csemeték még a meleg és száraz idők beállta előtt annyira megerősödnek, hogy sem a kidőléstől, sem a száradástól nem kell féltanünk.